

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ — ΘΕΤΙΚΑ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ — ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΣΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὁδὸς Ἀλεξάνδρου Σούτσου ἀριθ. 17, Πάροδος Ἀνκαθῆτου.

Συνδρομὴ Ἑσωτερικοῦ φρ. 12. — Συνδρομὴ Ἐξωτερικοῦ φρ. 15.

ΤΟΣ Δ. ΠΕΡ. Ψ

ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ, 1ῃ ΙΟΥΝΙΟΥ 1899

ΣΕΙΡΑ 4

Η ΦΥΣΙΣ

Ἡ φύσις εἶναι ἡ εἰκὼν τῆς θείας μεγαλειότητος, ὃ δὲ ὄψους, θεωρῶν καὶ σπουδάζων αὐτὴν, ὑφούται βαρύνως μέχρι τῆς ἀρχικῆς καὶ πρωτίστης δημιουργικῆς ἀμεμῆς ὑποτελής τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλὰ καθηγεμῶν τῆς ἀνοικίσει αὐτὴν καὶ ἐξημερώνει καὶ πλουτίζει· ἐπατάει καὶ πειθαρχίαν καὶ ἁρμονίαν μεταξὺ τῶν ζώων· ἐπὶ τῆς γῆς πλασμάτων, καὶ αὐτὴν δὲ τὴν φύσιν ἐκρίνει, ἐκρίωνων τὴν ἀκανθάν καὶ κλοδεύων τὴν ἡ πολλαπλασιάζων τὴν σταφυλὴν καὶ τὸ ρόδιον· ἀπληροῦσε τὰς ἐρήμους ἐκείνας ζώνας τῆς γῆς, δὲν ἐκάπνισεν ἐστία οἰκογενεϊακῆ, τὰς μελαγχολικὰς τοποθεσίας, τὰς κεκαλυμμένας πανταχόθεν ἑσῶν πυκνῶν καὶ σκοτεινῶν, ὅπου δύναται μὲν νὰ ἀνθῆ ἡ νοσοῦσα ψυχὴ τοῦ ποιητοῦ, ἀλλ' ὅπου εἶναι ἄνθρωπον νὰ εὐρωῖ τέρψιν τινὰ τὰ ζῶντα καὶ ἀληθῆματα· καθότι δένδρα ἀνευ φλοιοῦ ἢ κορυφῆς, κεκυρῶτα καὶ τεθραυσμένα, καταρρέοντα ἐκ παλαιότητος, ἢ κείμενα χαμαὶ καὶ σηπόμενα ἐπὶ κορμῶν ἄλλων κρηπτότων καὶ πνίγοντα πᾶν σπέρμα ἀναβλαστάνων, ἀσθένεια βεβαίως οὐχὶ εὐαγῆ, ἀν μὴ κοὶ μιὰρὰ. Ἡ ἀπολωμένη ὑπὸ τὸ βάρος ταῦτο τῶν φυτικῶν ἐρείπιων, ἢ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς διαστήματα κάθυρα ἢ οκικερά, ἢ εἰς τὰς πεπαλαιωμένων δένδρων, ἐπὶ τῶν κορμῶν τῶν ἀκμάζουσι παράσιτα φυτὰ, λειψῆνες καὶ ἀγάρικοι, ἢ εἰς τῆς σήψεως καὶ πατέρες τῆς δυσωδίας. Ἄφ' ἑνὲς ἐν ταῖς χαμηλαῖς τοποθεσίαις τὰ ὕδατα, μὴ εὐρίσκουσι διέξοδον, λιμνάζουσι καὶ σήπονται καὶ οχηματιζομένους ἐδάφος βορβορώδες, οὔτε στερεόν, οὔτε ὑγρὸν ἀπὸ τοῦτο ἀπροσέλαστον καὶ ἀχρηστον εἰς τοὺς κῆρους τῆς τε χέρσου καὶ τῆς θαλάσσης, μόνον δὲ παρὰ τὰ φυτὰ ἔνυδρα καὶ δυσωδῆ, ἐν οἷς τρέφονται δηλητηριώδη ἔντομα ἢ χρησιμεῖον ὡς τρώγλη ἀκαθάρτων

χοῦσι τὰς κάτω θέσεις καὶ τῶν βαθυγῆρων δασῶν, τὰ ὅποια καλύπτουσι τὰ ὑψώματα, εἶδη τινὰ χερσαίων ἐκτάσεων ἢ τελατωδῶν λειμῶνων παρατηροῦνται, οὐδὲν κινῶν ἐχόντων πρὸς τὰς καθ' ἡμέρας πεδιάδας· τὰ πονηρὰ αὐτόθι χόρτα πλεονάζουσι καὶ πνίγουσι τὰ ἀγαθὰ· ἡ χλόη, ὃ εὐώδες οὔτος χροὸς τῆς ζωῆς, ἢς καὶ τεκμηριῶσι τὴν γονιμότητα, δὲν ὑπάρχει αὐτόθι, ἀλλ' ἄγρια φυτὰ, χόρτα ἀκανθώδη καὶ ἀκληρὰ συμπλεγμένα πρὸς ἄλληλα τοιούτοτρόπως, ὡστε νὰ φαίνονται μᾶλλον ἐξ ἄλλῃλων ἐξαρτώμενα ἢ ὡς φυόμενα ἐκ τῆς γῆς· οὐδεμία ὁδὸς, οὐδεμία συγκοινωνία, οὐδὲν ἔχουσ ἀνθρωπίνης χειρὸς ἀπαντάται κατὰ τοὺς ἀγρίους τοῦτους τόπους, τοὺς ὅποιους ἀνθρώποι βέλη νὰ διατρέξῃ ὁ ἄνθρωπος, εἶναι ἠναγκασμένοι νὰ ἀκολουθῆ τὰς τρίβους τοῦ ἀγρίου θηρίου, προφυλαττόμενος ἀκαταπαύστως μήπως καταστῆ θύμα αὐτοῦ· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον οἱ ὄρυγμαὶ τῶν θηρίων ἀντηχοῦσιν ἐν μέσῳ τῆς σιγῆς τῶν ἐρημιῶν τούτων καὶ ἐξαναγκάζουσιν αὐτόν νὰ ἐπαναστρέψῃ φρικτῶν· δὲν ἔχει ἄρα γε δικαίον ὁ ἄνθρωπος οκεπτόμενος ὡς ἐξῆς·

« Ἡ ἀκατέργαστος φύσις εἶναι εἰδεχθῆς καὶ θνησιμαίαν· μόνος ἐγὼ δύναμαι νὰ μεταβάλλω αὐτὴν εἰς εὐφρόσουνον καὶ ζωσαν, ἂς ἀποξήρανῶ τὰ ἔλη ταῦτα, ἂς ζωογονήσω τὰ νεκρὰ ταῦτα ὕδατα, ἐλευθερῶν τὴν ῥοὴν αὐτῶν καὶ σχηματίζων ρυάκια καὶ ὄχτους· ἂς μεταχειρισθῶ τὸ ἐνεργὸν ἐκεῖνο καὶ διαβρωτικὸν στοιχεῖον, τὸ ὅσπον οἱ θεοὶ ἠπειλήσαν νὰ ἀποκρῖψωσιν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἂς κατακάσω τὰ γηραιὰ ταῦτα ὄσση· ἐντὸς ὀλίγου ἢ ἀνεμῶν καὶ τὸ τριψύλλιον θὰ ἀνθίσωσιν, ὅπου αἱ δυσωδία αὐταὶ καὶ ἡ γλυκερὰ καὶ σωτήριος χλόη θὰ θρέψῃ τὰ πόμωνα τῶν αἰγῶν καὶ τῶν προβάτων, τὰ ὅποια θὰ πληθύνωσιν ἐν βραχεῖ, ὅπως πολλαπλασιασθῶσι κατόπιν. Ἐπὶ τέλους λαμβάνω εἰς βοήθειάν μου τὸν βοῦν καὶ τὰς δυνάμεις του καὶ τὸν ὄγκον τοῦ σώματός του διὰ νὰ αὐλακώσω τὴν γῆν, ἥτις ἀναγεννᾶται διὰ τῆς γεωργίας· ἰδοὺ, φύσις νεάζουσα καὶ καινὴ μέλλει νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῶν χειρῶν μου».

Ὡς πόσον εἶναι ὠραία ἢ ἐκ τῆς καλλιιεργείας αὐτῆς φύσις! πόσον εἶναι λαμπρὰ καὶ ὑπέρκωμος διὰ τῆς προ-

μετὰ τῶν δυσωδῶν τούτων λιμνῶν, αἱ ὅποια κατέ-

σπλάγγων του μετά φοβερού πατάγου χειμάρρου ταχείας καταπίπτουσι. Τα ζώα έντρομα έξορμώσιν εκ των βασών εις τήν πεδιάδα και ύπό τήν λάμπη των άστραπών τρεις όδοιπόροι, ό 'Αλόνηςος Μολινά και δύο όδηγοί του, άχραιο έβλεπον διερχόμενους πλαιοστάτα τόν λένοντα, τήν τίγριν, τόν λιγυκα, τήν λεοπαρδάλην, επίσης ώς αυτόν τρέμοντα. Είς τόν γενικόν της φύσεως κίνδυνον δέν ύπάρχει πλέον ή άγριότης και ή φόβος, τό πάν ήμεροί.

Είς τών όδηγών του 'Αλόνηςος, έν τώ τρώμω του αναβαίνει εις τήν κορυφήν βράχου. Χειμάρρος, όστις αναπαδών έξορμα, εκρήξοι τόν βράχον και τόν παρασύρει και ό άγριος, όστις περιπτύσσεται αυτόν, συγκυλίνεται εις τό κύματα. 'Ο έτερος 'Ινδός καταφεύγει εις τι κοιλώμα δένδρου. 'Αλλά στέλη πυρός, ής ή κορυφή έγγίγει τας νεφέλας, καταβαίνει επί τού δένδρου, και τό κατακαίει μετά τού δυστυχούς, όστις προσεπάθησε να σωθή εκεί.

'Εν τούτοις αι δυνάμεις του Μολινά παλαίοντος κατά της βίας των στοιχείων ξηνητλούντο, εβόδιζεν έν τώ σκότει δραττόμενος των ριζών και των κλάδων των δένδρων, άτινα συνήντα χωρίς να σκέπτανται περι των όδηγών του, άνευ άλλου αισθήματος ή της μερίμνης περι της ίδιας ζωής καθότι ήσαν στιγμιαί φόβος, δεε πάσα συμπάθεια εκλείπει, ότι ό άνθρωπος εις έαυτόν προσοπλούμενος περι έαυτού μόνον ένδιαφέρεται. Τέλος φθάνει έρωτων εις τούς πρόποδας βράχου αποτόμου και ύπό της λάμπης των άστραπών βάλεται σπάλαιον, οί τό βάθος και ή σκοτεινή φρικη ήθελε τόν παγώση άλλην στιγμήν. Καταπληγώμενος, κατάκοπος ρίπτεται εις τό βάθος του άντρον εκείνου, εκεί δε αποδίδων χάριτας τώ Θεώ πίπτει εις νάρκην.

Η θύελλα τέλος κατευνάζει τήν μαγίαν αύτης, οι άνεμοί παύονται συγκλονίζοντες τό όρος, τα ύδατα των χειμάρρων ήττον όρμητικά δέν μυκάνται πλέον εις τά πέριξ, και ό Μολινά αισθάνεται διαχεόμενος εις τας φάλας τό βάλαμον του ήπνου, ότε κρότος τρομερώτερος εκείνου της καταγίδος

πλάττει τά ότα αύτου, καθ' ήν στιγμήν έμελλε ν άποκοιμηθή.

'Ο κρότος ούτος παρόμοιος τώ των προστριβόμενων χαλικών προέρχεται εκ πληθύος όφρων, όν τή σπάλαιον είναι τό καταφύγιόν των. ό θόλος είναι περιενδεδυμένος ύπ' αύτόν, περιπλεγμένοι δε εις μετά τού άλλου, και κινούμενοι προξενούσι τόν θόρυβον έν αναγνωρίζει ό 'Αλόνηςος. Γινώσκει ότι τό δηλητήριον των όφρων τούτων είναι εκ των όξυτέρων, ότι άνάπτει πάραυτα εις άπάσας τας φάλας πυρ, όπερ κατατρώγει και θανατοί τόν δυστυχ ή όστις ήθελε δηχθή ύπ' αύτών. Τους ακούει νομίζει ότι βλέπει αύτους έρποντας περί ή κρεμαμένους επί της κεφαλής του και έτοιμούς να όρμησωσιν έναντίον του, τό αίμα του πήγνυται ύπό φρικη, μόλις δε τολμά ν' αναπνεύσει. 'Αν θέλη να σωθή έξω τού άντρον, φοβείται μη διά των χειρών ή διά των ποδών πατήρη κανέν των επικινδύνων εκείνων έρπετών. Κατεπιτομένος, φρικτών, ακίνητος περικυκλούμενος από μυρίους θανάτους, διέρχεται τό πλείστον της νυκτός τρέμων έν ίση τώ φόω μεμψόμενος τού φόβου, όστις εκράτει αύτόν προσπλωμένον εκεί, και προσπαθών ναπνι σθέ νει να υπερνικήση τήν αδυναμίαν ταύτην.

Η ήμερα ήτις ήλθεν να φασίση τό σπάλαιον εδικαίωσε τήν φρίκην του. 'Επρεπε ν' αποθάνη ή να διαφύγη. Συναθροίζει έν αγωνίως τας όλίγας δυνάμεις άτινες τώ ύπελείποντο, έγειρείται βραδείως και τας χείρας έπιστραίζων επί των τρεμόντων γονάτων έξέρχεται τού άντρον καταδεδλωμένος και άχρως ώς φάσμα, όπερ εκβαίνει γου τάφου. Αυτή ή καταγίς, ήτις τόν έρριψεν εις τόν κίνδυνον, τό τόν προσέβλασε. Διότι ό αύτός τρώμος κατείχε τούς όφεις και τό νοστικόν επιβάλλει εις τά ζώα να παύωσιν όντα κακοποιά, όταν εύρίσκονται έν κινδύνω.

Αίθρια ήμερα έπαρηγόρει τήν φύσιν διά τας καταστροφάς της νυκτός. Δάση, άν αι κορυφαί τήν προτερσίαν διήκον μέχρι νεφών, εκείντο κατακεκλιμμένα εις τήν γήν, έτερα εθαίνοντο ακόμη ανώφρισοντα. Λόφοι, ός ό 'Αλόνηςος είδε στρογγύ-

ους υπό τών αναβάλλοντα αύτών κόσμον, διανοιγονται εις χαράδρας και επιδεικνύουσι τά κατεσχημένα αυτών σπλάγγνα. Γηραιά δένδρα εκρίζωθέντα κατερρίφθησαν εκ του ύψους του δρους ή πρηνή ή φοινή, τό ιεροξύλον, τό κακκίδον, ή κέρουκα εκτεκάλυτον τήν πεδιάδα διά των τεθραυσμένων αυτών κορυμών. Βραχών θραύσματα κατεδείκνυον τήν θέσιν των χειμάρρων ή βαθεία κοίτη έν πλάτης ζωών πράων, σκληρών, δειλών, άγρίων, άτινα κατεπόθησαν και έξεβράσθησαν ύπό των υδάτων.

'Εν τούτοις τά ύδατα εκρόντο άφινον τό δάση και τήν πεδιάδα ν' αναζωογονηθώσιν ύπό τό θάλπος της αναγεννωμένης ήμερας. 'Ο ουρανός εφάπτετο ερηνεύσας προς τήν γήν και προσμειδίων αυτή μετ' έννοιας και έρωτος. 'Ο τι άνέπνεεν ακόμη ήφατο χαίρομενον τήν ζωήν. Τά πτηνά και τά άγρια ζώα ελπισμόνησαν τήν φρίκην των, διότι ή φοβία λήθη των δεινών είναι δώρον, όπερ ή φύσις εδάρσα, και τό όποιον ήγήθη τοις ανθρώποις.

ΟΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Περί αυταναφλέξεως του ξηρού χορτου—'Ο Α. Γουδλινχ δημοσιεύει τά εξής περι του ζητήματος τούτου. 'Υπάρχει μόνον τό όποιον ιδιοκίμασα εις δύο περιπτώσεις, και τί όποιον προυλάσσει αποκλύτως κατά της αυταναφλέξεως του ξηρού χορτου, καιτοι ήπεικο το ήδη ή κίνδυνος πυρκαϊάς, δηλ. ή χηψίς του άλατος: είναι όμως ανάγκη τό χορτόν να περιέχη ακόμη ύγρασίαν τινα διά να δύναται τό προστιθέμενον άλας να διαλυθ ή διά της ύγρασίας και της θερμότητος και να εισδηση βαθίως εις τό χορτόν.

Πρός διάκρισιν του βάρβακου από του λινού Εμβαπτίζομεν τό ύφασμα εις οινόπνευματώδες διάλυμα ροολικού όξέος και έπειτα εις πυκνόν διάλυμα άνθρακικού Νατρίου όξέος και τίλος εις πυκνόν διάλυμα σάκας τό κινόν γινεται ροδόχρον, ή βάμβακς μένει άχρους.

Στίλβουσαι κόλλαι κολληρίσματος—'Αυται παρασκευάζονται συνήθως εκ 2—2 1/2 μερών βάρβακου και 100 μερών καλής άμυλοκόλλας ή εκ 1 μέρους στεαρίνης και 100 μερών άμυλοκόλλας ή στεαρίνη συντήκεται μετά 15 μερών άμυλοκόλλας, άφου δε ψυχθή λιστρίβεται και λαμβάνει τήν προθήκη των 85 μερών της άμυλοκόλλας.

Πρός συντήρησιν του κρέατος—Χρησιμοποιείται τό σαλικυλικόν έξυ ως εξής: διαλυόμεν έν μέρος τούτου εις 500 μέρη καθαρού ύδατος και εμβαπτίζομεν τά τεμάχια του κρέατος εκί 1/2 ώρας εντός του διαλύματος, τό αυτό επιτυγχάνεται προστριβόμενου του κρέατος διά κόνιως σαλικυλικού όξέος.

Η αυταναφλέξις των ανθρώπων.—Τό Ναυαρχείον των 'Ηνωμένων Πολιτειών προέη εις πειράματα προς εξακριβώσιν της αυταναφλέξεως των ανθρώπων, κατόρθωσε δε να ώση πολυτίμου πληροφορίας προς άποφυγήν του φαινομένου τούτου. 'Ο άνθρακίτης είναι ακίνδυνος: εναναφλεκτοι μόνον είναι οι λιπαροί και ασκατόχοι άνθρακίτες. Η αναφλέξις των ανθρώπων δύναται να προκληθ ή εκ της συμπυκνώσεως και απορροφίσεως του 'Οξυγόνου του άίρος υπό των ανθρώπων, δι' ου ή θερμοκρασία επί τοσούτον ανύψύεται, ώστε επέρχεται χημική ένωση μεταξύ των ύδρογονανθράκων και του 'Οξυγόνου. Τούτο συμβαίνει ιδίως, όταν οι άνθρακίτες ήναι λιαν πυκνοί και πετητικοί, όταν ή εξωτερική θερμοκρασία είναι επίσης ύψηλή και όταν ήλειπη ή δέων άερισμός. 'Ετέρα άφορμή αυταναφλέξεως είναι ή επίδρασις της ύγρασίας του άίρος επί του θείου πολλών ανθρώπων: ένταύθα ήλιγώτερον επενεργεί ή θερμότης της χημικής αντίδρασεως, παρά τό περιστατικόν ότι οι άνθρακίτες θραύονται και διαρρούνται, καθίστανται δε ούτω καταλληλότεροι διά τήν άπορρόφησιν του όξυγόνου. Μεγάλη μέριμνα πρέπει επομένως να δοθή εις τήν ήγκατάστασιν των άνθρακωδικών των πλοίων.

ΤΟ ΑΣΤΕΡΙ ΜΟΥ

'Ενα λαμπρό άστέρι άπ' τόν ούρανόν τό γλυκό φως σκορπίζει στην καρδιά μου, και τόγα για γλυκιά παρηγοριά μου είδω στην έρημ ένεινεία που ζει.

—Τό χορτόν, ήλεγεν ό άγριος ούτος άνήρ, δέν φύεται πλέον όπθεν ή ίππος μου διαβαίνει.

Γ.

'Ο χριστιανισμός, ένός κόσμος.—'Ο ίππος της 'Αποκαλύψεως.—'Ο Άγιος Γεώργιος.—'Ο Βουδδαϊσμός.—'Η τιμωρία της Brunehaut.—'Οι άγριοί βασιλείς.—'Η άμύδα των βαδών.—'Ημυράνιος σχίσματος.—'Ο Μωυσεύς.—'Ο Εάρολος Μαρτέλ και οι Σαρακηνοί.—'Εάρολος ό μέγας, πατήρ των Ισπανών.—'Αι σκουφοφοροί.—'Ο 'Αριώτης.—'Τό τέλος ενός κόσμου.—'Ο Βασιλάριος.—'Η φοβία των Ρολάνδου.—'Ο Ισακίριος.

'Επί των έρεσιών της 'Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας άνεγειρείται νέος κόσμος διά της ήλιούσεως του χριστιανισμού και της ήρηνικής εκείνης θρησκείας, ήτις παρουσιάσθη εις τόν κόσμον άνευ σκηνών. 'Ο 'Ιησους εισέρχεται εις 'Ιερουσαλήμ, οχι επί ίππου άλλ' επί όνου, του κατά προτίμησιν ανατολικού τούτου ύποζυγίου ζώου. 'Ομοίως ή βίος των πρώτων αυτού άποστόλων, άπολιχωτάτων άλλως τε άνθρώων, αποκλείει τήν συνεργασίαν του πολεμικού και εύαίσθητου τούτου ζώου. 'Ο δε Άγιος 'Ιωάννης ό Ευαγγελιστής, γράφων τήν άποκαλύψην του αναφέρει τι περι συμβολικού τινος τέρατος καταγομένου εκ ίππου και τό όποιον έκότε αντιπροσωπεύει πάντα κακόν ίππον υπό τό όνομα ε' ίππος της άποκαλύψεως.

Μεταξύ των άγιων μαρτύρων της πρώτης εποχής της

χριστιανικής εκκλησίας δέον να αναφέρωμεν ένταύθα τόν άγιον Γεώργιον, τόν μαρτυρήσαντα υπό τήν βασιλείαν του

'Ο ίππος Incitatus ύπατος.

Διοκλητιανού και γενομένου προστάτην της 'Αγγλίας. Πάντοτε δε ό Άγιος Γεώργιος έπίππος και με τήν λόγχην ανά χείρας είναι έτοιμος να επιστή κατά των ήθρων της, ος στιγματίας καταβάλλει. 'Ο ίππος του άγιου Γεωργίου είναι

ή πρώτος ίππος, όστις σπυράζει εκ των θρησκευτικών παραδόσεων των πρώτων χρόνων της χριστιανικής εκκλησίας.

'Ο δε Άγιος Μαρτίνος, όν ή Άγία Γραφή μας παριστά ως τόν καλύτερον των ανθρώπων, θεωρείται ό μάλλον φιλελήμων των μαζών δδών και παριστάται πάντοτε έπίππος διαμορφώσων τό ήμάτιον αύτου μετά του καλού Σαμωρίτου.

Τα 'Αγγλικά νομίσματα επί πολλών χρόνων έφερον όπισθεν αυτών έπίππων τόν Άγιον Γεώργιον. Ούτω δε σάσις ήθελον να αναφέρωσι περι προσώπου άγροαθίνος ή χώρας κατακτηθείσης υπό της άπιστου 'Αγγλίας μετεχειρίοντο τήν ακολουθον χαρακτηριστικήν φράσιν λίγενας :

—Τήν νίκη ήρατο τό ήπικόν του Άγιου Γεωργίου. Η 'Αγγλία εξέλεξεν ως πολιού-

'Ο Άγιος Γεώργιος.

χον αύτης είκόνα τήν του Άγιου Γεωργίου έπίππου, ήσασα και εκί των ήθροσίων αύτης μονόκερον, μυθώδες ζώον, ήτοι αύτόν τόν προκατακλυσμαίον ίππον, ως φαίνεται, άρχήθεν φυσικώς έστολισμένον διά έλατος έν τώ μέσω του μετώπου.

Μόλις ή Γαλλική κυριαρχία ήγκατεστάθη έν τη Γαλλερωμαϊκή χώρα, τόν ίππον έλαβον ως όργανον διά να παίζη τό θλιβερώτερον μέρος έν τη αποτροπαιωτέρα θανατική έκταλείσει εκ άν ή ιστορία έχει αναγράψει. Η Λεθαργία και ή Αυστρασία διαφαιλονικούσι τά πρατειά. ΑΚατά τήν ήποχην ταύτην, λέγει ή Βικτωρ Δευρού, δέν ύπήρχον πλέον άνδρες διά να βασιλεύσωσιν έν άδυστρασί και Βουργουνδίε, αλλά τέσσαρα παιδιά μετά της προμήτορος αυτών Brunehaut, ήτις παρεδόθη υπό των στρατιωτών αυτής εις τήν υίον του

διά της γλυκερίνης και πλησιάζετε εις το άνω μέρος της ροσαλίδας, αυτή θα προσκολληθή μετ' αρκετής δυνάμεως ύστε, εάν, ύψώσατε την άνω στεφανή σας, ή ροσαλί σας θα μετασχηματισθῆ εις κυλινδροειδές τι σωμα.

Διά τού μέσου τούτου και εάν προσέθετε χρώμα τι εις τήν γλυκερίνην, δύνασθε να κατασκευάσθε άπειριαν τοιούτων έγχρωμών σαπωνοειδών ροσαλίδων.

Ο κύβινός εινα γίνεται σφαίρα, εάν βοηθῆσθῃ χαμηλώσατε τήν χείρα σας και όντως εινε εξοπερίτερον να βλέψητε τήν ροσαλίδα ταύτην να λαμβάνη δύο διαφορετικά γεωμετρικά σχήματα.

Εάν δε κατασκευάσθε διά τού σφραγματος μικρόν κύβον έκτάς πλειυρκών εκατοστομέτρων και αιώρησατε αυτόν δια καθήκτου στείλιχου, ως έμφαίνεται εν τῷ σχήματι ήμισυ, και έπειτα βυθίσθητε εν τῷ ύγρῷ τῆς γλυκερίνης, άναστῆτε δ' έπειτα μετά προσοχῆς, θα ίδθητε μετ' εκπλήξεως εις τό κέντρον του κύβου σας ύδατινον λεπτόν τετραγωνικόν φύλλον, όβτινος έκάστη πλευρά ένοῦται πρὸς τήν αντίστοιχον πλευράν του κύβου δι' έτίρον ύγρῷ φύλλον ή δι' έτίρας ύγρῆς πλακῆς ως εν τῷ άνωθι είνονί μας. Εάν βυθίσθητε εκ νέου τήν κατωτέραν πλευράν του κύβου σας εν τῷ ύγρῷ, θα ίδθητε νέον μετασχηματισμόν, ήτοι θα σχηματισθῆ εν τῷ ύδατινῷ του κύβου μικρόν τετραγωνικόν διαμέρισμα εκ σαπωνάδας, όβτινος αι πλευραι όμως ένοῦνται δι' ύδατινών φύλλων πρὸς τας πλευρας του μεγάλου κύβου.

Απασαι αύται αι πλευραι, όβτι πως διαθεβήναι, σχηματίζουσι ποικιλόχρονον φαινόμενον διά τῶν όκτώ χρωμάτων τῆς ίριδος. Εάν δι' ήδη διαρρήξῆτε δι' άπορροφητικῷ χάρτινον μίαν πλευράν του μικροῦ τούτου κύβου σας, θα αναφανῆ άρώμας, παραδόξως τό πρώτον σχήμα, εν τῷ όποιῳ πάργει τό τετραγωνικόν διαμέρισμα.

Φ. Π.

ΕΠΙΠΛΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΗ ΔΙΑ ΠΑΝ ΒΑΛΑΝΤΙΟΝ

Εις τό κατά τήν όδόν Πειραιώς άριθ. 5 κατάστημα εύρίσκονται έπιπλα καινούργη, στερεά, κομψά και με τιμῆς πραγματικῆς ευθύνας. Έκτός τῶν καινούργιῶν εύρίσκονται και έπιπλα άναχωρούσῶν οικουγενειῶν (occasion).

Σ' Οδὸς Πειραιῶς Σ

έν τῇ εποχῇ ταύτῃ θέλουσιν τὸν κύριον άνευ του μαγίμου ίππου του, τό δὲ ίπικὸν ὀργανίζόμενον ἐρεχθῆς θρησκευτικῶς και πολιτικῶς καθιστῆ τό ζῶον τοῦτο ἀχώριστον ἀντροφον παντός ευγενίους ἐπιβάτου, μέχρι τοῦ 17ου αἰῶνος ὁ ίππος κατέγει ἐτι μᾶλλον σημαντικότεραν θέσιν εν τῇ ἀνθρωπίνῃ ἐξέλιξει. Καὶ αὐταὶ δι' αὶ γυναῖκες ὑποχρεοῦνται νὰ ἔχωσι τοὺς κέλτας αὐτῶν και νὰ ἀκολουθῶσι τοὺς συζύγους και ἀδελφούς· ταν εἰς τὰς ἱπικουδύνας περπετείας.

Ο πολυδάκτυλος ίππος του Καίσαρος.

μου αὐτοῦ ίππου Βαγγάρου, ἀραρᾶζει τό περίφημον κρᾶνος του Μανδρίνου. Οἱ δι' τίςσαρις υἱοὶ του Αὐμον, ἐπιβαίνον

ΑΔΑΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ"

Κ. Σ. Βόνιτς α ν. Ἐπιστολὴ και γράματα ἐλήφθησαν Εὐχαριστοῦμεν. Γάρον. — Γ. Μ. Σὺ ρ ο ν. Συνατημένη ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Σὰς ἀκηρήσασιν αὐθιμερῶν. — Π. Ν. Δ. Παιρσιό α α ε. Ἐπιστολαί σας ἐλήφθησαν. Ταχυδρομικῶς σὰς ἀκηρήσασιν και ἀπετείλαμεν τόρους. Ἀναμνηστικῶν νεωτέρων σας. — Γ. Κ. Ἀμίσ σ ο ν. Ἐπιστολὴ μετ' ἀποδείξεως ἐλήφθη. Ἀκηρήσασιν και ἀναμνηστικῶν νεωτέρων σας. — Γ. Χ. Ἄ ν χ ῆ ἰ α ο ν. Δελτάρων ἐλήφθη και σὰς ἀκηρήσασιν. — Ε. Π. Κ. Ὀ δ ῆ σ ο ν. Εἰς ἀπάντησιν δελτάρου σας έχετε προσεχῶς ἐπιστολήν μας. — Κ. Π. Π ὄ ρ γ ο ν. Ζητούμενα φύλλα σὰς ἀπετείλασαν καρθελοῦσαν ἰβηλοῦδα. — Α Β Β Α ε ν κ ἰ δ α. Ἔχετε δικαίον. Ἡ διακπερῆσις ἐκ παραδρομῆς σὲ στείλλει και τήν ἄΐχμῶ. Δὲν περᾶτε. Καθοστεροῦμεν τρία φύλλα ἑκατα τῶν είνονων του καλλιτεχνικοῦ μέρους, ἀπειτούμεν πολλάς ἐργασίας, ὕπομονη και χρόνον. Καταγινόμεθα να γίνωμεν ἐνημερω. — Δ. Η. Γ α λ ἰ ζ ο ν. Δελτάρων ἐλήφθη και σὰς ἀκηρήσασιν ἄμιστος. — Κ. Π. Ἄ λ λ ἰ ζ ἰ ν ῆ ρ ε τ ο ν. Συνορθῆ σας ἐλήφθη Ἀποδείξει μετ' ἡμερολογίου και ἄρισθῶν λεξιῶν σὰς ἀπετείλασαν ταχυδρομικῶς. — Δ. Σ. Π ἄ τ ρ α ε. Ἄξιαντας τόρους «Φύλαξις και ἄΐχμῶς» σὰς ἀπετείλαμεν. — Α Δ Κωνσπολι. Μετὰ μίαν ἰβηλοῦδα λαμβάνετε παραγγέλλαν σας. — Γ. Α. Σὺ ρ ο ν. Ἐπιστολὴ μετ' ἀποδείξεως ἐλήφθη. Ἔχει καλῶς. Γράφομεν. — Γ. Δ. Γ. Μ ε τ σ υ λ ῆ ς η ν Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη, καταγγέλλια βιβλίον ἐκτελεσθήσετε ως γράφετε και ἔσχευετι. Καλῶς ἐντάσσωμεν. — Δ Κ Τ ὄ ρ α β ο ν. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη μετ' ἀποδείξεως ἡμισοῦδα πολὺ διά μεταβίβαση. Σὰς μεταβίβασην αὐτῆς Ρ. Β. Ραβρον. Ἐπιστολὴ και γράματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Ταχυδρομικῶς σὰς ἐγράψαμεν περὶ Δελτίων και ἀναμνηστικῶν ἀπάντησιν σας. — Γ. Μ. Σὺ ρ ο ν. Ἐπιστολὴ μετὰ συνοδομῆς σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ και ταχυδρομικῶς σὰς ἐγράψαμεν. — Μ. Γ. Β. Σὺ ρ ο ν. Ἐπιτέρα μετὰ συνοδομῆς ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Ταχυδρομικῶς ἐγράψαμεν. Ἐργον σας δημοσιουθήσασιν προσεχῶς. — Γ. Δ. Σ κ ὄ ρ η η ν. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη φύλλα και ημερολόγιον ἀποστέλλουσι ἡμῖν ἀσφαλῆς. Α Δ Α ρ γ ο σ τ ὀ λ ο ν. Δελτάρων ἐλήφθη. Ἔχει καλῶς. Ἀναμνηστικῶν ως γράφετε. — Κ. Ρ. Δ ε ν κ ο σ ἰ α ν Κ ὀ ρ ο ν. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη και ἀναμνηστικῶν ταχέως, ως γράφατε ἡμισοῦδα σας, παρακαλοῦμεν μὴ ἀναβάλλετε τόσον πολὺ. Δ. Κ. Κ α β ἰ λ λ α ν. Ἐπιτέρα ἐλήφθη. Ἦσχευετι. Ἡ διούθησις ἡλλογῶν. Γράφομεν. — Π. Χ. Χ α λ ἰ δ α. Εὐχόμεθα ἡδύτατην διαμονήν και ἀναμνηστικῶν κατὰ τὰ συμπερωμήματα. Μὴ ἡλιμοῦσατε τήν θάλασσαν ἔστω, ἀπολαμβάνετε και διὰ λογαριασμοῦν μας. — Δ. Π. Γ Α ε ν κ ἰ δ α. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη τέλος μετὰ γεθερῶν κυοφοριῶν. Μὴ λυπηθεε ποσῶς. Φύλλα να λαμβάνετε. — Γ. Δ. Κ. Σὺ ρ ο ν. Συνομήν διά βραδύτητα ἀπάντησασιν. Πόλλαι και κοσμητικῆ ἀσφάλεια και ἐπιβαλον τοῦτο. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ρόχημα Κροισσια κέρην.

ται έτέρου βουκεφάλου, ἐκτελοῦσι τόσα θαυμάσια πράγματα. Οἱ ἱππῶται τῆς Στρογγύλης Τραπεζῆς, οἱ πλανόδιοι ἱππῶται, οἱ ἱππῶται του Ἁγίου Γισαί, και πάντες οἱ ἄλλοι γόπτες και μάντες, μοναχοὶ και ἱερωμῖνοι ἐκθειάζουσι τήν ἀξίαν του ἱππου, ὁ δὲ Πήγασος ἀναγομᾶται ὑπὸ τῆν ὄνν του ἱππογράφου, ποιητικῶς ἐπινοήματος, όβτινος ὁ Θεός Ἄριστες τοσοῦτον λαμπρῶς πλέκει τὰ ἐγνάμια.

Τὸ ἱπικὸν τοῦτο εὐδόξως στερεῖται τῶν τῆς ἀρχαιότητος, ἀλλὰ και αὐτοὶ οἱ ὄρωμεις εἰσιν ἀπαρτήσιμοι. Ἐν πρώτοις ὁ Marchegai, ὁ ἱππος του Ἀυλοῦ ἐκτός τῆς ταχύτητος ἦν εἶχεν ἐκείνητος και πολύτιμον πρῶτον του νὰ ἀπομακρύνῃ ἀπο μεγάλης ἀποστάσεως μόλις ἤθιλεν ὀρμήσει πάντας τοὺς ἔχθρους του κυρίου του.

Ο Ἐveillantif, ὁ ἱππος του Ρολάνδου, ἦν περιφροῦς φορβᾶς, τήν ὄψον ὡμος ἡ ἱστορία κακεντρέχως περιγράφει. ὁ Aubert εἶχεν ἱππον καλούμενον Blanchart, ὃν ἀπόλλυσι εν τινι ἐκδρομῇ αὐτοῦ πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς συζύγου του Βασιλίσσης του Ριθούργου. Ο ἰ Rimesant ἦν θαυμάσιος κέλτης και φαίνεται φοβερώτερος του τρομερώτερου καλαίστου ἢ δι' μυθολογία σχεδὸν ἀποθεῖναι αὐτόν. Καὶ τόσαι ἄλλοι οὗς χάρην συντομίας παραλείπομεν.

(Ἔπεται συνέχια)